

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Харманли, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Т.Г.Ч.
като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Административно
наказателно дело № 20235630200533 по описа за 2023 година

*Производството е по реда на чл.59-63 от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН)*

С постъпилата въззивна жалба от Д. И. Д., ЕГН:*****, с адрес
в гр.Харманли, ул.“****”, чрез адвокат Г. Р. Г. от АК-Хасково, съдебен адрес:
гр.Свиленград, ул.**** против Електронен фиш за налагане на глоба Серия К
№ 8079384 на ОД МВР Хасково, с който за нарушение по чл.21 ал.2 вр. чл.21
ал.1 от ЗДвП и на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.4,вр. ал.2 т.4 от ЗДвП, и
е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 600,00лв.
Недоволен от така наложеното наказание жалбоподателя го обжалва в срок
като подробно описва аргументите си.

С Жалбата са релевираны оплаквания за незаконосъобразно и
неправилно издаване на ЕФ – като се излагат доводи, за неправилност и
незаконосъобразност. Жалбоподателят моли да отмени изцяло атакувания
електронен фиш като неправилен и незаконосъобразен. Претендират се
разноските по делото.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят Д. И. Д.,
ЕГН:*****, не се явява. Не се явява и пълномощникът и адв. Г. А К –
Хасково.С писмено становище моли да се даде ход на делото и същото да се
разгледа от съда в отсъствието на жалбоподателя и защитника и,в който
поддържа въззивната жалба. Прави доказателствени искания.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) –
ОДМВР Хасково, редовно призовани, не изпращат представител.

В съдебната фаза се ангажират писмени доказателства.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 8 ЗДвП, тъй като електронният фиш е връчен на жалбоподателя на 20.09.2023г., като въззивната жалба е депозирана на 02.10.2023г. и е в срока по чл.189, ал.8 от ЗДвП от лице, легитимирано да атакува издадения електронен фиш. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

Жалбата е допустима, макар и подадена срещу заплатен електронен фиш. Това е така, тъй като заплащането на глобата по електронния фиш в срока по чл.189 ал.8 от ЗДвП е само възможност, предвидена в разпоредбата на чл. 189 ал.9 от ЗДвП. Хипотезите, при които електронният фиш влиза в сила са изрично предвидени в ал.10 на посочената норма като заплащането му не е сред тях. В този смисъл обстоятелството, че фишът е заплатен по никакъв начин не обосновава преклудирание на правото същият да се оспори пред съда и доколкото в случая жалбата пред районния съд е подадена в 14 дневния срок от получаването му, то тя е допустима. / виж решение № 7/16.01.2013г., гр. Хасково по КАНД №526 по описа за 2012 година на АС – Хасково/.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 23.06.2023 г. в 14:06 часа в по път трети клас 554 км 70 +600 до комплекс Райски кът в посока на заснемане от гр. Харманли към гр. Симеоновград при въведено ограничение на скоростта от 60км в час с пътен знак В26 и приспаднал толеранс от –3 км в час в полза на водача. Нарушението е било установено и заснето е мобилна система за видео контрол TFR1-M № 526 движение на лек автомобил марка „Форксваген пасат” е рег.№ ****, със скорост от 98км./ч. - с 38 км./ч. над разрешената за движение - нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал.1 от ЗДвП. Нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/5498278 на 31.10.2022г.

Процесния електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство е издаден на Д. И. Д., ЕГН:*****, в качеството и на водач. По делото е приложена писмена декларация във връзка с разпоредбата на чл.189, ал.5 от ЗДвП от 05.09.2023г. от Т.Р.Г. собственик на процесното МПС, с която декларира, че на 23.06.2023г. в 14,06 лек автомобил „Форксваген пасат” е рег.№ ****, е бил във владение на Д. И. Д., ЕГН:***** и е било върнато на 25.06.2023г. в 10,00 часа.

В описателната част на електронния фиш е вписано движение с установена скорост от 98 км. /ч. – превишаване с 38 км/ч. За дата и час на нарушението са вписани показанията на техническото средство TFR1-M №

526, а за място на нарушението – път III 554 км.60+700, комплекс „Райски кът“ в посока на заснемане към гр. Симеоновград.

Електронният фиш е връчен на жалбоподателя лично срещу подпис на дата 20.09.2023г. според данни от системата на АИС на ОДМВР, РУ – Харманли.

Изложената фактическа обстановка е установена от приложените към АНП писмени доказателства. По отношение на приложения снимков материал от заснет на 23.06.2023 г. клип с техническо средство TFR1-M № 526 съображения ще бъдат изложени по – долу в изложението на правните изводи. На това място следва единствено да бъде отразено законовото положение, че снимковият материал, съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административно-наказателния процес и като такова бе приобщено по делото.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените стойности на скоростта в km/h, които за пътно превозно средство от Категория Б за населеното място е 50 км. ч., извън населено място – 90 км. ч., по автомагистрала – 130 км. ч., а според ал. 2 когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. По силата на чл. 182, ал. 4, вр. ал.2, т. 4 от ЗДвП, в редакцията ѝ относима към датата на извършване на деянието и издаване на електронният фиш за превишаване на разрешената максимална скорост в извън населено място от 31 км/ч. до 40км/ч. е „Глоба“ от 300 лв, а когато нарушението е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, т.е. в размер на 600,00 лева. Следователно, деянието, за което е наложено на жалбоподателя административно наказание е обявено от закона за наказуемо.

Според чл. 189, ал. 4 ЗДвП, в редакцията, относима към датата на процесното деяние редакция, изм. ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г., при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението,

регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Според текста на Параграф 6, т. 65 (нова – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) от ДР на ЗДвП "автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

С Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена на основание чл. 165, ал. 3 от ЗДвП от Министъра на вътрешните работи, обн. ДВ, бр. 36 от 19.05.2015г. се уреждат условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата. В чл. 2 от Наредбата е прокарано разграничение между стационарни и мобилни АТСС, като чл. 3 от същата гласи, че за установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата се издават електронни фишове чрез използване на автоматизирана информационна система. От анализа на съдържанието на цитираните норми се обосновава извод, че към момента на извършване на описаното нарушение на правилата за движение по пътищата, деянията от този вид могат да се установяват и санкционират чрез издаване на електронен фиш не само чрез използване на стационарни АТСС, обозначени със съответен пътен знак и оповестени по законово определения начин, а и чрез мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол. Нормативно регламентирания изисквания относно въвеждането в експлоатация, реда за използване, начина на обозначаване на зоната за контрол с АТСС и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган, освен включването и изключването на мобилното АТСС (чл. 9 от Наредбата), отговарят на изискванията, залегнали в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС – Общо събрание на колегиите, относно непълнотите в регламентацията на работата на "техническите средства" преди изменението на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП с ДВ, бр. 19 от 2015 г. В обобщение, електронен фиш за санкциониране на допуснатото нарушение на Закона за движението по пътищата може да бъде издаден, когато нарушението бъде установено и заснето с мобилно автоматизирано техническо средство или система, но при условие, че са изпълнени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. В

конкретния случай, съставеният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство формално отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от Закона за движението по пътищата, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения със Заповед № Из – 305 от 04.02.2011 г. на Министъра на вътрешните работи образец. Поставя се въпросът дали в процеса по установяване и заснемане на нарушението са изпълнени изискванията на цитираната по – горе наредба, съдържаща правила, гарантиращи законосъобразното протичане на този процес.

В случая приложен по административнонаказателната преписка и приет по делото, като писмено доказателство е и задължителният в случаите на ползване на мобилна АТСС, протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. на МВР. Последният е доказателство относно мястото и времето на извършване на нарушението, на това с какво АТСС е заснето, посоката на движение, ограниченията на скоростта и др. изисквания по наредбата. В съдържанието му са записани две ограничения на скоростта. Видно от съдържанието му като общо ограничение на скоростта е посочено 60 км/ч и същевременно са посочени 60 км/ч като ограничение въведено с пътен знак. Ограничението, въведено с пътен знак, трябва да се различава от общото такова. В случая мястото на извършване на нарушението е извън населено място. Следователно общото ограничение е 90 км/ч, а не както е посочено в протокола 60 км/ч. Това нарушение не следва да се счита за съществено, тъй като не води до неяснота относно размера на ограничението на скоростта, доколкото са посочени еднакви стойности – в този смисъл са изводите направени в решение № 617 от 20.09.2022 г., постановено по адм. д. № 463 по описа за 2021 г. на АС-Хасково.

Необходимо е да се отбележи също така, че съгласно чл. 10, ал. 3 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. на МВР, съставеният на основание ал. 1 от същата норма протокол се съпровожда със снимка на разположението на уреда. В случая използваната АТСС е мобилна система за видеоконтрол TFR1-M и същата не се разполага на участък от пътя, за разлика от друг вид АТСС - ARH CAM-SI. и без да има приложение правилото на чл.10, ал.3 от Наредбата относно мобилната система за видеоконтрол TFR1-M в преписката има представена снимка на техническото устройство и снимка на МПС - служебен автомобил, в който е поставено мобилното АТСС.

Освен това, така както е позиционирано АТСС, заснемането е осъществявано в участък от пътя, който кореспондира с отбелязването в снимковия материал към клип от 14.09.2023г., на 23.06.2023г. в 14,06 часа с техническо средство, респ. в протокола по чл. 10 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. на МВР от гледна точка посоката на задействане на техническото средство. При това положение съдът намира, че производството за административно наказателна отговорност чрез издаването на електронен фиш се е развило при спазване на установените процесуални правила.

От друга страна преценката на наказващия орган досежно установената скорост на движение на процесния лек автомобил се явява обоснована, като в хода на съдебното производство от издателят на електронния фиш - ОД на МВР Хасково са представили протокол от проверка № 1-51-23 от проверка на мобилна система за видеоконтрол от последваща проверка от 31.01.2023г. на използваното в случая техническо средство за измерване и в този смисъл е доказано, че то е било годно и към датата на установяване на нарушението отговаря на метрологичните изисквания, а ползваната мобилна система за видеоконтрол е от одобрен тип, с оглед ангажираните писмени доказателства в тази насока.

Следващият съществен момент се явява този, касаещ авторството на деянието. От писмо с вх.№ 8602/06.11.2023г. от ОДМВР Хасково, РУ – Харманли, ведно с приложените справка за регистрация на лек автомобил лек автомобил „Форксфаген пасат” е рег.№ **** е собственост на Т.Р.Г..

В случая въпросът за субекта на административната отговорност за извършеното нарушение, с оглед характера на това нарушение и обстоятелствата около неговото констатиране е разрешен с разпоредбата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП и собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, са тези, които отговарят за извършеното такова, а собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. С разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП законодателят е въвел законова презумция, че при неподаването на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш от собственика, същият се смята за извършител на констатираното с електронния фиш нарушение.

По делото е приложена писмена декларация във връзка с разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП от 05.09.2023г. от Т.Р.Г. собственик на процесното МПС, с която декларира, че на 23.06.2023г. в 14,06 лек автомобил „Форксфаген пасат” е рег.№ ****, е бил във владение на Д. И. Д., ЕГН:***** и е било върнато на 25.06.2023г. в 10,00 часа. Атакуваният електронен фиш е издаден на водача на МПС за извършеното нарушение.

Следователно безспорно е доказано, че към инкриминираната дата на нарушение 23.06.2023г. водача на лек автомобил „Форксфаген пасат” е рег. № **** е жалбоподателя Д. И. Д., ЕГН:***** , поради което същият е автор на нарушението на 23.11.2021г.

Настоящият състав намира, че не са доказани обективните признаци на нарушението.

Липсват каквито и да е доказателства по делото, от които да се установи явно и несъмнено конкретният размер на скоростта, с която се твърди от административнонаказващия орган, че е бил засечен да се движи автомобилът, управляван от въззивния жалбоподател, на посочените в ЕФ дата и място. В приложения по постъпилата административнонаказателна

преписка снимков материал има посочени номер на издадения фиш, дата и час, географски координати, измерена скорост и АТСС, с което е измерена, но регистрационния номер на заснетия автомобил не се установява безспорно. В описанието на лист, озаглавен „Снимка към ЕФ“, който не е част от посочената снимка, а е обективиран на гърба на снимковия материал, е посочена дата на нарушението, регистрационен номер на автомобила, вид превозно средство, място на нарушението, издател на фиша и идентификационен номер на уред, както и отбелязване за идентификационния номер на уреда на АТСС. Не е посочен обаче размерът на установената според ЕФ скорост на заснетия автомобил. Поради това не може да се направи съпоставка и извърши проверка с отбелязването в представения протокол по чл.10 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г.

За посочените писмени данни на лист „Снимка към ЕФ“, се установява, че са възпроизведени след снемане на изображението, тъй като сред тях фигурира номера на съответния електронен фиш. В действителност тези установени данни са приложени в изпълнение на задължението на административнонаказващия орган по чл.189, ал.8 от ЗДвП, касаещо комплектоването на преписката за съда.

Изложеното по-горе определя снимката като обективно негодно веществено доказателство, което да установи стойността на измерената скорост на конкретния автомобил, тъй като единствено в оспорения ЕФ е посочен регистрационния номер и конкретната възприета от органа скорост.

Горното е основание съставеният ЕФ да бъде определен за незаконосъобразен, поради което и следва да бъде отменен, тъй като нарушението е абсолютно недоказано от обективна страна. Макар в представената преписка да се съдържат други писмени доказателства - Удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол от периодична проверка, Протокол по чл. 10 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г., справка за собственост и др., нарушението се явява недоказано. Изводите на административнонаказващия орган относно установена скорост на посочения автомобил са неправилни, непочиващи на годно създаден и приложен снимков материал, тъй като няма доказаност на скоростта на движение на конкретния посочен в ЕФ автомобил.

Задължението да докаже явно и несъмнено всеки един от признаците на нарушението е изцяло в тежест на административнонаказващия орган. Това задължение в случая не е изпълнено, съответно не може да се приеме, че вмененото на Д. И. Д. административно нарушение е безспорно установено и доказано. Като е приел обратното, административнонаказващият орган е постановил издаването на атакувания електронен фиш при несъответствие с доказателствената съвкупност, респ. в нарушение на материалния закон и следва да се отмени. В тази насока *Решение № 716 / 31.10.2022г. по КАНД № 800/2022г. на Административен съд- Хасково.*

По разностите:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 д, ал. 1 от ЗАНН, в съдебните производства пред районния и административния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). От изложеното следва, че в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

Последният е направил изрично искане за присъждане на разноски в размер на 400,00 лева /л.7/ за заплатено адвокатско възнаграждение. По делото е доказано извършването на разноски от жалбоподателя в пълния претендиран размер, като в договора за правна защита и съдействие е удостоверено възнаграждението да е заплатено в брой. Следователно претенцията е основателна в пълния си размер.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН препраща към тази на чл. 143, ал. 1 АПК, която гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Съгласно т. 6 от допълнителните разпоредби на АПК „поемане на разноски от административен орган“ означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. Следователно в случая разноските следва да бъдат възложени върху това юридическо лице, от което е част административнонаказващият орган, а това е ОД на МВР – Хасково като второстепенен разпоредител с бюджетни кредити по аргумент от чл. 43 ЗМВР – така *Решение № 13009 от 02.10.2019 г. по адм. д. № 7758/2018 на Върховния административен съд.*

С оглед на изложеното и на основание чл.63, ал.2, вр. с ал.3, т.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба **Серия К № 8079384** на ОД МВР Хасково, с който на Д. И. Д., ЕГН:*****, с адрес в гр.Харманли, ул.“**** за нарушение чл.21 ал.2 вр.чл.21 ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 189 ал.4 вр. чл.182 ал.4, вр. ал.2, т.4 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 600,00 лв.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи– Хасково да заплати на Д. И. Д., ЕГН:*****, с адрес в гр.Харманли, ул.“**** сумата от 400,00 (четиристотин) лева, представляваща разноски по НАХД № 533/ 2023г. на РС – Харманли за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез РС гр. Харманли пред Административен съд – Хасково, в 14-дневен срок

от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____